ଅକ୍ଷୟ ରେସ୍ତୋରାଁ

ବନାମ

ପି. ଅଞ୍ଜନାପ୍ପା ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ମାର୍ଚ୍ଚ 27,1995

[କେ. ରାମସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ବି. ଏଲ. ହଂସାରିୟା,ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1908 : ଆଦେଶ 6 ନିୟମ 17 ।

ଆବେଦନ-ମକଦ୍ଦମାର ସଂଶୋଧନ - ଲିଖିତ ବିବୃତ୍ତି - ବିକ୍ରୟ ବିଷୟରେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ସ୍ୱୀକୃତି - ଲିଖିତ ବିବୃତ୍ତିର ସଂଶୋଧନ - ଅନୁରୋଧ କରନ୍ତୁ ଯେ ଚୁକ୍ତି ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ନୁହେଁ ବରଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାରସ୍ପରିକ ଲାଭ ପାଇଁ ଜମିର ବିକାଶ ପାଇଁ ଥିଲା - ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ସଂଶୋଧନ।

ଆବେଦନକାରୀ-ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳୀନ ନିଷେଧାଦେଶ ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମାରେ, ଉତ୍ତରଦାତା-ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ଲିଖିତ ବିବୃତିରେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଆବେଦନକାରୀ-ବାଦୀଙ୍କ ସହ ବିକ୍ରୟ ଚୁକ୍ତି କରିଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା,1908 ର ଆଦେଶ 6 ନିୟମ 17 ଅନୁଯାୟୀ ଲିଖିତ ବିବୃତ୍ତିର ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଚୁକ୍ତିନାମା ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ନୁହେଁ ବରଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ପାରସ୍ପରିକ ଲାଭ ପାଇଁ ଏପରି ଜମିର ବିକାଶ ପାଇଁ ଥିଲା । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି କହିଥିଲେ ଯେ ରାଜିନାମା ବିକ୍ରି ପାଇଁ ଥିଲା ନା ପାରସ୍ପରିକ ଲାଭ ପାଇଁ, ତାହା ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ନାହିଁ, କାରଣ ରାଜିନାମାଟି ସବ୍ ସାଇଲେନସିଓ (ଏକ ଅଦାଲତ ଏକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଏ, କିନ୍ତୁ ସେହି ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଇନଗତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ କୌଣସି ଯୁକ୍ତି କିମ୍ବା

ବିଚାର କରେ ନାହିଁ) ନୀତିର ସପକ୍ଷରେ ଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଲିଖିତ ବିବୃତିର ସଂଶୋଧନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ପୁନଃ ସମୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଆବେଦନଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଏହି ଅଦାଲତରେ ବାଦୀଙ୍କ ଆବେଦନରେ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ,ଉତ୍ତରଦତା-ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ଯେହେତୁ ଏକ ବିକ୍ରୟ ଚୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସେମାନେ ଏହି ସ୍ୱୀକାରପତ୍ରରୁ ଓହରିପାରିବେ ନାହିଁ; ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସଂଶୋଧନକୁ ଅନୁମତି ଦେବାରେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନଥିଲେ କାରଣ ସ୍ୱୀକାର ପ୍ରତ୍ୟାହାର ଏବଂ ଅତିରିକ୍ତ ତଥ୍ୟର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ଅସଙ୍ଗତ ଥିଲା ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ :ଏକ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତିକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଏପରିକି ଯୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକରେ ଅସଙ୍ଗତ ଆବେଦନ ମଧ୍ୟ ନିଆଯାଇପାରେ । ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଲିଖିତ ବିବୃତିରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ ଆବେଦନରେ ଏହାକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ବିଷୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଲିଖିତ ବିବୃତିର ସଂଶୋଧନକୁ ଅନୁମତି ଦେବାରେ ଧାରା 115 ସି. ପି. ସି. ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଭୌତିକ ଅନିୟମିତତା ହୋଇନାହିଁ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : 1995 ର ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 4407 ।

1992 ର ସି. ଆର. ପି. ସଂଖ୍ୟା 5246 ରେ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 6.9.94 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀ ତରଫରୁ ଜି. ଭି. ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଏବଂ ପି. ପି. ସିଂହ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଏସ୍. ଏସ୍. ଜାଭେଲି ଏବଂ ଇ. ସି. ବିଦ୍ୟାସାଗର।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା।

ଆମେ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ଓକିଲଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ । ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ, ଉତ୍ତରଦାତା ହେଉଛନ୍ତି ଉତ୍ତର ବେଙ୍ଗାଲୁରୁ ତାଲୁକର କାସାବା ହୋବଲିର ଭୂପାସନ୍ଦ୍ରା ଗ୍ରାମରେ ଥିବା 5 ଏକର 39 ଗୁଣ୍ଠ ଜମିର ମାଲିକ । ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ 25.1.1991 ତାରିଖରେ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହାର ଆଧାରରେ ମକଦ୍ଦମାକାରୀମାନେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦଖଲ ଏବଂ ତା 'ଉପରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସହିତ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ବାରଣ କରି ସ୍ଥାୟୀ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ନେଇ ଲିଖିତ ବିବୃତି ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଲିଖିତ ବିବୃତିର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 6 ରେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଏହିପରି କହିଛନ୍ତି :

> "ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଏହି ପ୍ରତିବାଦୀ, ବାଦୀଙ୍କ ସହିତ ଏକ ବିକ୍ରୟ ଚୁକ୍ତିନାମା କରିଛନ୍ତି, 25.1.1991ତାରିଖରେ ମକଦ୍ଦମାଭୁକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରୟ କରିବାକୁ ଏବଂ 29,87,000 ତାରିଖ ଟଙ୍କା ବିକ୍ରୟ ବିନିମୟ ପାଇଁ ରାଜି ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ଦିନ ବାଦୀ 2,50,00 ଟଙ୍କା ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଅଗ୍ରୀମ ଭାବରେ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଚୁକ୍ତିନାମା ତାରିଖରୁ 2 ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ 5,00,000 ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ରାଜି ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ବାକି ରାଶି 31.3.1992 ତାରିଖରେ କିମ୍ବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ କିନ୍ତୁ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାର ବାଦୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନଥିଲା ।"ଏଠାରେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଯେ ବାଦୀ ଚୁକ୍ତିର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିନାହାଁନ୍ତି ଏବଂ 19.3.1991 ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିବାଦୀ

ଦ୍ୱାରା ବାରମ୍ବାର ଅନୁରୋଧ ଏବଂ ଦାବୀ ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ ଆହୁରି 5,00,000 ଟଙ୍କାର ଅଗ୍ରୀମ ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିନାହାଁନ୍ତି । ତେଣୁ ପ୍ରତିବାଦୀ 19.3.1991 ତାରିଖରେ ଏକ ଆଇନଗତ ସୂଚନା ଜାରି କରି 25.1.1991 ତାରିଖ ଚୁକ୍ତିକୁ ବାତିଲ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ । ଏଠାରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଯେ ଯଦିଓ ଚୁକ୍ତିରେ ବାଦୀଙ୍କୁ ତଫସିଲ ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ ବିଷୟରେ ଏକ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି, ତଥାପି ଦଖଲ କୌଣସି ସମୟରେ ବାଦୀଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଦଖଲରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନୁସୂଚୀ ସମ୍ପତ୍ତିର ଉପଭୋଗ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସମସ୍ତ ରାଜସ୍ୱ ନଥି ଏହି ପ୍ରତିବାଦୀ ନାମରେ ରହିଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଯେ, ପ୍ରତିବାଦୀ ବାସ୍ତବରେ ଏହି ତଫସିଲ ସମ୍ପତିର ମାଲିକାନାରେ ଅଛନ୍ତି, ଯାହା ଉପରୋକ୍ତ ଦସ୍ତାବିଜରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉଛି ଏବଂ ଲିଖିତ ବିବୃତ୍ତି ସହିତ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି । "

ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 6 ର ପ୍ରଥମ ବାକ୍ୟର ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ ଆଦେଶ 6 ନିୟମ 17 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ଏହିପରି ଲେଖା ଯାଇଛି :

"ଲିଖିତ ବିବୃତି ଅନୁଚ୍ଛେଦ 6 ରେ କରାଯାଇଥିବା ବିବୃତ୍ତିକୁ ଅପସାରଣ କରନ୍ତୁ "ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଏହି ପ୍ରତିବାଦୀ ବାଦୀଙ୍କ ସହିତ ଏକ ବିକ୍ରୟ ଚୁକ୍ତିନାମାରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛନ୍ତି, 25.1.1991 ତାରିଖରେ 29,87,000 ଟଙ୍କା ବିକ୍ରୟ ବିବେଚନା ପରିମାଣରେ ମକଦ୍ଦମା ଭୁକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରୟ କରିବାକୁ ରାଜି ହୋଇଛନ୍ତି ।

ଏହା ବଦଳରେ ଯୋଗ କରନ୍ତୁ;

ଏହା କହିବା ଭୁଲ ଯେ ବାଦୀ 25.1.1991 ତାରିଖରେ ବାଦୀଙ୍କ ସହ ବିକ୍ରୟ ଚୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଏହି ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ 25.1.1991ତାରିଖରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହିତ ପାରସ୍ପରିକ ଲାଭ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଭୁକ୍ତ ଜମିର ବିକାଶ ପାଇଁ ଏକ ଚୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ।

2. ଲିଖିତ ବିବୃତିର ପାରା 8 ର ପଞ୍ଚମ ଧାଡ଼ିରେ "ବିକ୍ରୟ" ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ଅପସାରଣ କରନ୍ତୁ ।

3. ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଆବେଦନକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆପତ୍ତି ବିବୃତିର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 5 ର ଧାଡ଼ି 9 ଏବଂ 13 ରେ ଥିବା " ବିକ୍ରୟ " ଶବ୍ଦଟିକୁ ହଟାଇ ଦିଆଯାଉ ।

4. ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2 କୁ ଆପତ୍ତି ବିବୃତିର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 5 ର ଧାଡ଼ି 9 ଏବଂ 13 ରେ "ବିକ୍ରୟ" ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ହଟାଇ ଦିଆଯାଉ ।

ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଏହା କହି ଖାରଜ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଏହି ଚୁକ୍ତିନାମାକୁ ବିକ୍ରୟ କିମ୍ବା ପାରସ୍ପରିକ ଲାଭ ପାଇଁ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତିନାମା ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇନାହିଁ, କାରଣ ଏହି ରାଜିନାମା ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସବସିଲେଣ୍ଟିଓ (ଏକ ଅଦାଲତ ଏକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଏ, କିନ୍ତୁ ସେହି ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଇନଗତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ କୌଣସି ଯୁକ୍ତି କିମ୍ବା ବିଚାର କରେନାହିଁ) ଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ 6.9.1994 ତାରିଖର ସି. ଆର. ପି. ସଂଖ୍ୟା 524/91ର ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଏହି ସଂଶୋଧନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ କରାଯାଇଛି ।

ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଦୃଢ ଭାବରେ ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ବିକ୍ରୟ ଚୁକ୍ତିନାମା କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଏବଂ ଏହାର ସମର୍ଥନରେ କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦାବି କରିବା ପରେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ପ୍ରବେଶରୁ ବାହାରିବା ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ନଥିଲା । ସ୍ୱୀକୃତି ହେଉଛି ପ୍ରମାଣର ଏକ ମୌଳିକ ଅଂଶ ଯାହା

ଆବେଦନକାରୀ ସପକ୍ଷରେ ରହିବ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସ୍ୱୀକୃତି ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଏ ଏବଂ କିଛି ଅତିରିକ୍ତ ତଥ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଏ, ଏହା ଅସଙ୍ଗତ ହେବ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏପରି ଏକ ସଂଶୋଧନକୁ ଅନୁମତି ଦେବାରେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନୁହେଁ।

ଯୁକ୍ତିରେ ଆମେ କୌଣସି ଦୃଢ଼କ୍ତି ପାଉନାହୁଁ । ଏହା ଏକ ସ୍ଥିରୀକୃତ ଆଇନ ଯେଉଁଥିରେ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତିକୁ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଆବେଦନରେ ଅସଙ୍ଗତ ଦାବି ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ । ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଲିଖିତ ବିବୃତିର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 6 ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ ଆବେଦନରେ, ଆବେଦନରେ ସୂଚିତ ଅନୁଯାୟୀ ଏହାକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା । ମାମଲାର ସେହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ, ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ଲିଖିତ ବିବୃତିର ସଂଶୋଧନକୁ ଅନୁମତି ଦେବାରେ ଧାରା 115 ସି. ପି. ସି. ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଭୌତିକ ଅନିୟମିତତା ହୋଇନାହିଁ । ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଏ । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ।

ଯେହେତୁ ଚୁକ୍ତିନାମାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀଗୁଡ଼ିକ ମକଦ୍ଦମାରେ ବିଷୟବସ୍ତୁ, ତେଣୁ ଚୁକ୍ତିନାମାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯିବା ପାଇଁ ପରିସ୍ଥିତି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରମାଣ ଯୋଗାଡ଼ କରିବା ସମୟରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଉନ୍ମୁକ୍ତ ରହିବ।

ଟି. ଏନ୍. ଏ.   ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେଲା।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ସ୍ୱିଡିଲ୍ ନାୟକ,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।